

Utveckling av SVK:s provverksamhet

En resonerande risk och konsekvensanalys

Hej

Det har under ett par tre års tid pågått en debatt med olika viljor inom Svenska Vorstehklubben. Denna fortsätter och behöver hanteras av flera skäl. I grunden handlar det om klubbens provverksamhet och hur den bör eller inte bör förändras från nuvarande uppbyggnad.

På den ena sidan står en grupp som vill att SVK tar steg med sikte på det tyska provsystemet. Ett av huvudmotiven sägs vara att underlätta ett avelsutbyte länderna emellan. Men den stora förhoppningen är även att kunna attrahera och vinna fler klubbmedlemmar ur gruppen hundägare som främst nyttjar sin hund som stöt-/kortdrivare. Förespråkarna menar att SVKs nuvarande provverksamhet fullt ut inte utvärderar de egenskaper som önskas i detta sammanhang och därmed finns inget motiv att bli klubbmedlem.

På den andra sidan står de som ser mer skeptiskt till den föreslagna förändringen. Man menar att det tyska provsystemet inte kan fungera och tillåtas på svensk mark, med svenska jaktlagar och jaktliga traditioner. Vidare understryker man att SVK inte kan skapa ett provsystem som inte ställer tydliga krav på att hunden bevisar sin duglighet som stående hund – med harmoniserade krav med nuvarande provsystem och en fast förankring i rasgrupp 7 och kontinentala stående fågelhundar. Man ser tydliga risker med att det utvecklas en parallell verksamhet och i förlängningen försämra kvaliteten på våra hundar. Än större risk är att SVK kan äventyra de generösa jakt-, prov- och träningstider vi kan åtnjuta idag.

Oavsett var man står i frågan så finns frågor att besvara och risker att analysera. Förändringsarbete fordrar faktiskt en risk och konsekvensanalys, vilket tyvärr lätt glöms bort. Denna skrift syftar till att nyansera och upplysa debatten. En debatt som alltför ofta förs med kunskapsluckor och förhastade slutsatser. Många verkar till exempel inte ha läst den svenska Jaktförordningen eller ha kunskap om bakgrunden till de svenska jaktprovens utformning och anrika tradition. Därtill verkar det även finnas okunskap kring hur provsystemet i Tyskland är uppbyggt. Med kunskapsbrister på båda sidor debatten finns alltid risk för missförstånd, osämja och än värre - felaktiga beslut. Det är med den grundsynen som en grupp engagerade personer inom SVK nu diskuterat och sammanfattat detta öppna brev.

Sammanfattning av våra ståndpunkter:

- SVK ska inte ställa sig bakom en utveckling mot drivande hundar. Våra raser tillhör rasgrupp 7 – dvs stående fågelhundar. Grupp 7 ger oss en mycket generös jakt- och jaktträningstid i Sverige, eftersom våra hundar inte ska förfölja vilt och vara under förarens kontroll. Denna möjlighet i Jaktförordningen måste SVK vara ytterst rädd om. Det är grunden både för vår provverksamhet, generösa utbud av jakt- och träningstid. Klubben ska inte verka för att ta steg mot att våra hundar ska bli kortdrivande. Det är en alltför riskfylld väg som vi anser ska undvikas.
- Avelsutbyte med kontinenten och Tyskland kommer inte främjas av att SVK försöker skapa ett nytt eget provsystem liknande tysk modell. Tyskland kommer inte acceptera annat än sitt eget tyska provsystem. Ett rakt införande av det tyska provsystemet kan heller inte göras i Sverige. En rad moment strider mot gällande lagar, jaktetik, djurskydd och jaktlig tradition. Därmed så blir dessa ansträngningar till nytt provsystem utan avelsvärde och tappar sin mening.
- Fjälljakten i sin nuvarande form är under utredning i pågående sk Renmarksutredningen. Tillgången till marker för jakt, jaktträning och provverksamhet i renbetesland kan inte tas för given. Redan idag upplever SVK utmaningar med att få tillåtelse för sin verksamhet. Ett kliv mot att ta våra raser mot kortdrivande hundar riskerar att fördärva de möjligheter vi idag ändå har. Det priset är inte värt att betala. Svenska Jägareförbundet stödjer denna ståndpunkt.
- Nya medlemmar är alltid välkomna till SVK. Men jakten på nya medlemmar får inte bli ett självändamål drivet av alltför kortsiktiga och populistiska metoder. Vi har en tradition att bära vidare i klubben – där vi under jaktmässiga former ska bedöma hundarnas jaktegenskaper till gagn för avel och viltvård samt att stimulera intresset för välдресerade hundar. Den tillsammans med att våra hundar i grunden är stående hundar ska vi hålla mycket hårt i.
- Föreningsstadgar och den demokratiska ordningen gällande klubbens verksamhet måste värnas. Huvudstyrelsen (HS) har genom sitt agerande kring beslut rörande klubbens provverksamhet visat oaktsamhet och frångått gängse beslutsprocess. Vi uppmanar att göra om och göra rätt. Vi motsätter oss inte alla typer av förändringar. De ska dock gå rätt till, vara genomtänkta och förankrade.
- Att acceptera det tyska anlagsprovet HZP för unghundar som del i ett Svenskt Utställningschampionat är ett felaktigt beslut taget på felaktiga grunder. HZP kan inte likställas med de krav som ställs i nuvarande SVK jaktprov i öppenklass. HZP är för unghundar. ÖKL är för hundar över 24 mån. Därtill ställer HZP inte likvärdiga krav på till exempel ståndarbetet eller lydnad i kontakt med vilt. Kravet för ett SEUCH bör ha samma logik som ett svenskt jaktchampionat. Dvs att en svenskägd hund tar sina meriter på svenska prov och utställningar.

Kort bakgrund om klubbens verksamhet

Svenska Vorstehklubben bildades 1917 och företräder idag raserna inom vorsteh (kort-, lång-, och strävvhårig), munsterländer (kleiner- och grosser) samt ungersk vizsla (kort-, strävvhårig). Klubben har alltså en dryg hundraårig lång tradition i att främja våra rasers jaktliga förmåga samt sundhet i hälsa och mentalitet. SVK har ett provsystem med långa anor och med det även möjlighet att mäta och utvärdera hur de jaktliga egenskaperna ändras över tid.

Provverksamheten har ett mycket tydligt ändamål, nämligen att *under jaktmässiga former bedöma hundarnas jaktegenskaper till gagn för avel och viltvård samt att stimulera intresset för väldresserade hundar*. Kort och väl sammanfattat, kan man säga. SVKs provsystem är därtill lika för alla klubbens raser. Alla bjuds in till samtliga prov och bedöms enligt samma regelbok. I klubbens stadgar regleras hur verksamheten ska bedrivas. Under §1 MÅL För Svenska Vorstehklubben finns två målsättningar som särskilt ska noteras:

- *Bevara och utveckla rasernas specifika egenskaper och verka för utveckling av dressyr, allsidigt jaktligt och praktiskt bruk av dessa raser.*
- *Skapa och bevara goda relationer mellan omvärlden och hundägaren och hundägandet.*

Hos SKK finns de olika rasstandarder för SVK-raserna publicerade. Vad gäller användningsområde beskrivs en del påtagliga likheter i att samtliga ska vara stående fågelhundar och goda eftersökshundar. Det beskrivs även vissa skillnader i användningsområde. till exempel framhålls några vara potentiellt användbara som stöthundar. Dock omnämns ingen av raserna som kortdrivare. Synen på just denna del håller dock på förändras. Och här verkar åsikterna gå isär ifall det är bra eller dåligt. Den svenska jakttraditionen har dock varit mycket tydlig i synen på snabba långbenta drevhundar. De är inte önskvärda, ut ett jakt- och djuretiskt perspektiv.

Klubbens verksamhet i allmänhet och jaktproven i synnerhet har likväl utvecklats genom historien. Många delar av utvecklingen bottenar i förändringar och anpassningar mot till exempel den svenska djurskyddslagen, jaktlagen/jaktförordningen, synen på god jaktetik, utveckling i dressyrmeter till attityder inom samhället. En klok, nödvändig och direkt oundviklig utveckling med andra ord. Dock har den skett med stort fokus på att värna den "röda tråden" gällande våra hundars jaktliga förmåga. Vissa anser att en del förändringar förenklat våra prov en smula för mycket. Andra menar att förändringar varit lite svåra att genomdriva. Många framhåller dock klokheten i att viss tröghet ska finnas. Detta för att inte förirra eller förhastiga sig. Det ska vara genomtänkta förändringar. Oavsett vad man tycker har man haft att förhålla sig till gällande stadgar och den demokratiska beslutsprocessen. Ty det skapar förankring och sammanhållning.

Det kan i detta sammanhang vara klokt att påminna sig om hur förändringar i regler och provupplägg ska gå till. Allt börjar med att en medlem eller grupp av klubbmedlemmar lägger ett förslag. Förslag ska behandlas i en överenskommen motionsprocess via lokalklubbarna och sen till Huvudstyrelse och slutligen till beslut Fullmäktige. Fullmäktigemötet är SVK:s högsta beslutande organ.

Fullmäktigedelegerade utses av lokalavdelningarna och genom dessa för lokalavdelningarna sin talan och utövar sin rösträtt. Ordinarie fullmäktigemöte hålls vartannat år. Enklare ärenden behöver dock inte tas hela vägen till Fullmäktige. Dock ska alla betydande förändringar, som till exempel ändringar i jaktprovregler tas i Fullmäktige. Att genomdriva förändringar ska alltså inte få ske för lättasamt med risk att bli ogenomtänkta. Sådana mindre goda exempel finns tyvärr i klubbens i historia lika fullt. De mindre lyckade exemplen kan förklaras antingen att de varit dåligt förankrade eller att det inte har gagnat avelsarbetet. Läxor att lära av med andra ord.

Sammanfattning om våra rasers användningsområde, så som de beskriv på SKK, svenska kennelklubben:

Korthårig vorsteh är en mångsidig jakthund. Den passar för fågelarbete som stående fågelhund, för alla typer av eftersök, för apportering på land och i vatten samt för viltspårarbete

Strävårig vorsteh är en användbar jakthund med goda egenskaper för att ställa fågel, så kallat stånd. Den ska kunna arbeta som stående fågelhund, apportrande hund både på land och i vatten samt som eftersökshund för skadat och nedfällt vilt. Rasen karakteriseras av stor arbetslust, vattenpassion och medfödd apporteringvilja.

Långhåriga vorsteh är en allsidig jakthund, som har många användningsområden. Dels den klassiska fågelhundens fågelfinnande på fältet, fjäll eller skog. Rasen är även mycket lämpad som apportör och eftersökshund. Många individer är även lämpade som stöthund på klövvilt.

Kleiner münsterländer möter de flesta av jägarens krav. Den passar för fågelarbete som stående fågelhund, för stötjakt på klövvilt samt för alla typer av eftersök, för apportering på land och i vatten samt för viltspårarbete. Många individer har även tillräcklig skärpa för att fungera som avfångningshund på skadat klövvilt eller för att ställa grävling och vildsvin. Den arbetar noggrant, har ett utmärkt luktsinne och är en mycket god viltfinnare.

Grosser münsterländer är en allsidig, användbar jakthund. Den passar för fågelarbete som stående fågelhund, som stöthund på klövvilt, alla typer av eftersök, för apportering på land och i vatten och även som avfångningshund på skadat klövvilt. Som allsidig jakthund är den kanske den mest utvecklade av de tyska jakthundraserna med mycket goda eftersöksegenskaper.

Ungersk vizsla (korthårig) fungerar som stående fågelhund och som apportör både på land och i vatten. Den kan även användas vid stötjakt (men det är inte säkert att den driver med skall), samt vid eftersök på trafikskadat eller skadeskjutet vilt. Den håller spontant god kontakt med föraren under jakt, har en utmärkt vittrings- och spårformåga och är en mycket god viltfinnare med utmärkt markeringsförmåga, så kallat stånd.

Ungersk vizsla (strävårig) är en mångsidig jakthund, vilken är användbar vid jakt såväl i fält som i skog och vatten. Rasen har ett mycket gott väderkorn och mycket bra stånd (bytesmarkering). Den är också en god apportör och påtagligt arbetsvillig även i vatten.

Rasgrupp 7

Gruppindelning av hundraser är grundad på släktskap och bygger även på den ursprungliga användningen av hunden - där även olika arbetssätt hos jakthundar bildar olika rasgrupper. Internationella kennelfederationen Fédération Cynologique Internationale (FCI) är den organisation som fastställt rasgruppsindelningen och dess sammansättning med 10 huvudgrupper. SVKs raser tillhör alltså grupp 7 – stående fågelhundar. Med den förändring som vissa förespråkar i det jaktliga användandet av våra hundar och mot att bli kortdrivande i södra landsändan kan man säga att avsteg från grupp 7 görs. Fokus på den stående hundens arbetssätt ersätts med att främst stöta eller kortdriva – dvs det vi ser i grupp 8, där till exempel wachtelhunden återfinns. En sådan utveckling bör ses som en oönskad utveckling från det ursprungliga och den rasstandard vi jobbar efter.

Man kan även hysa starka tvivel ifall SKK och dess Jakthundskommitté kan stödja en utveckling som drar oss bort från grupp 7. Jakthundskommittén har till sin uppgift att bevaka provregler, dess utveckling och att provverksamhet bedrivs i enlighet med höga krav inom jaktetik, djurskyddslagen, jaktlagstiftningen. Även utveckling inom dressyrmetoder bevakas så att inte felaktiga och

olagligheter etablerar sig. Under SKKS och Jakthundsklubbarnas stora konferens 2017, Öster Malma, framhölls vikten av att använda rätt hund för rätt vilt. Det har inte blivit mindre viktigt idag.

Jaktförordningen och generös jakttidstabell

Ägare av hundar i just rasgrupp 7 kan åtnjuta en mycket generös jakttidstabell. Utöver själva jakten kan vi även jakkträna och hålla prov stora delar av året när andra hundraser i princip tvingas gå kopplade. En generös tillvaro man inte kan ta för given. Den måste förtjänas och värnas.

Jaktförordningen som i anslutning till Jaktlagen, reglerar utövandet av jakt i Sverige. Förordningen reglerar jakttider, utsättning av vilt, skyddsjakt samt användningen av jaktmetoder, utrustning och hundar vid jakt. Vi som har hundar i grupp 7 har ett rätt unikt undantag. Jaktförordningen §16 redogör att trots första stycket lagen (2007:1150) om tillsyn över hundar och katter, får jakthundar som är lämpade för respektive jaktändamål användas (...) vid tillåten jakt och vid jakkträning – för hundar som jagar fågel utan att förfölja vilt 16aug till 30apr (15apr i södra landsändan). För hundar som driver rådjur eller hjort krymper denna tid till 1okt-31jan.

Denna generösa möjlighet är dock under stort ansvar. Enligt Jaktförordningens §18, som anger att en hund som vid jakt eller jakkträning jagar på ett olämpligt sätt ska snarast kopplas. Jakt eller jakkträning med hund ska bedrivas på ett sådant sätt att viltet med hänsyn till hundens egenskaper (eller snö-, is- och temperaturförhållandena) inte utsätts för onödiga påfrestningar. I Jaktförordningens §17 ges även möjlighet att en hund som står under förarens kontroll kan användas som spårhund/apportör under en tid som annars inte tillåter lös hund i markerna.

Sammantaget kan man säga att vi har en generös jakt- och träningstid med våra hundar. Men de kräver att vi har lydiga hundar som inte förföljer vilt. SVK har här att ta ställning till om man vill äventyra detta och riskera mista möjligheten till prov- och träning utanför den ordinarie jakttiden. Vi anser att detta vara en helt orimlig risk att ta.

The screenshot shows the Swedish Riksdag website with two columns of information. The left column is for 'Jaktlag (1987:259)' and the right column is for 'Jaktförordning (1987:905)'. Both columns list the SFS number, department, date of issue, and other relevant details. The Jaktlag section includes a note about the law's application to Swedish territory.

Jaktlag (1987:259)	Jaktförordning (1987:905)
SFS nr: 1987:259	SFS nr: 1987:905
Departement/myndighet: Landsbygds- och infrastrukturdepartementet RSL	Departement/myndighet: Landsbygds- och infrastrukturdepartementet RSL
Utfärdad: 1987-05-14	Utfärdad: 1987-05-24
Ändrad: t.o.m. SFS 2021:1026	Omtryck: SFS 2000:1216
Ändringsregister: SFSR (Regeringskansliet)	Ändrad: t.o.m. SFS 2022:1374
Källa: Fulltext (Regeringskansliet)	Övrig text: Rättsöscad 2000:1216 har iakttagits. Rättsöscida 2019:174 har iakttagits.
Innehåll: • Övergångsbestämmelser	Ändringsregister: SFSR (Regeringskansliet)
Inledande bestämmelser 1 § Denna lag gäller viltjorden, rätten till jakt och jaktens bedrivande inom svenskt territorium samt frågor som har samband därmed.	Källa: Fulltext (Regeringskansliet)

och jaktförordning.

Jaktens utveckling i södra Sverige

SVKs provverksamhet har fått kritik för att inte vara tillräckligt intressant för en del hundägare – och då främst kanske till munsterraserna. Detta finner sannolikt sin förklaring i jaktens utveckling i södra Sverige. I takt med ökade stammar av vildsvin och klövvilt har jaktformen stöt-/drevjakt vuxit i omfattning och popularitet. Kort beskrivet så ställs passare ut och en hundförare med hund går in i såten med mål att trycka ut vilt. En mängd olika hundraser används för ändamålet. Vad som anses vara en god stöthund eller en kortdrivare för jaktformen måste diskuteras, till exempel bör det klarläggas när en kontrollerad stöt övergått till att klassas som drev. Här går åsikter isär. Det är dock klokt att påminna om den historiska synen på att använda högbenta/snabbspringande hundar vid drevjakt i Sverige. Det har i långa tider inte ansetts vara god jaktetik och den ståndpunkten kvarstår. Inte minst Svenska jägareförbundet har en klar åsikt i ämnet. Men uppenbarligen har inte den ståndpunkten inte fått gehör ute där jakterna bedrivs. Vad folk väljer att göra privat med sin hund är en sak. Vad man som rasklubb väljer att ställa sig bakom är en helt annan.

Utan att ta ställning till vilka hundraser och arbetssätt som är lämpliga kan vi konstatera att jakten är i förändring i södra landsändan. Allt fler har anammat jaktformen drevjakt med hundar som tidigare inte varit avsedda för ändamålet. Parallellt med drevjakternas framfart har tillgången på goda fågelmarker i södra Sverige minskat. I vart fall för de som inte har ekonomi att betala dyra jakt dagar och fällavgifter. Sammantaget är bilden att tillgången på fågeljakt i södra landsändan minskat medan möjligheterna att delta på drevjakter ökat. Vissa vittnar även om att det blivit svårt att bara få tillgång till träningsmarker. Orsaken anges vara att synen på våra SVK-hundar ändrats från att vara stående till att mer användas som stöt- och kortdrivande. Markägare tvekar därmed att släppa till mark till hundar man tror ska driva. Det kan ju störa både lantbrukets djurhållning och den egna jakten.

Med ovanstående resonemang blir det även lätt att förstå varför SVKs provverksamhet inte attraherar alla eller kan locka alla. Många räds eller saknar ambition att nå de krav som idag ställs på lydnad i kontakt med vilt - vilket direkt stjälpjer möjligheten till premier. Detta är dock lite av en elefant i rummet, men som ändå måste belysas. Just lydnad och samarbete är för många den allra största utmaningen med sin hund – oavsett ras. Att hunden står under förarens kontroll är som tidigare nämnts grunden för att vi ska kunna åtnjuta en mycket generös kalendertid för jakt, jaktträning och provverksamhet. Därmed måste SVK hålla hårt i sin regelbok.

Renmarksutredningen och jaktens framtid i renbetesland

Många intressen ska samsas i renbetesland, se blåmarkerad del på kartan t.h. Den visar samebyarnas utbredning och verksamhetsområde. Det geografiska området med verksamma samebyar rör alltså inte enbart fjällmarker, vilket många verkar tro.

Övertid har allt hårdare ställningstaganden från de verksamma samebyarna vuxit fram. Hur bra eller dåligt det anses fungera med att Staten upplåter jakt- och fiske går inte entydigt slå fast. Det beror på vem och var man frågar. Dock vet vi att frågan tillspetsades i och med Girjas målet och dess dom i HD. Denna dom fastslog att just Girjas sameby skulle ha större rätt till jakt och fisk än markägaren Staten och bli den som upplåter markerna. Efter Girjasdomen har fler samebyar uttryckt liknande krav. Girjasdomen gav inte ett entydigt prejudikat utan här blev det i stället frågan om att reformera hela Rennäringslagen. Föregående Regering drog därmed i gång en utredning kring Rennäringslagen, den s k Renmarksutredningen. Denna kommer på ett eller annat sätt påverka jakt-, fiske och annat inom renbetesland. Exakt hur vet ingen idag.

Dock vet att det finns tre huvudförslag som presenterats av utredningens ordf. Eric M Runesson:

1. Oförändrad lagstiftning.
2. Girjasmodellen (det samebyarna förordar).

Girjasmodellen skulle innebära att jakt – och fiskerättigheterna (på svenska medborgares gemensamt ägda marker) splittras upp på 33 av varandra oberoende ekonomiska föreningar (Samebyar), vilka tillkom på 1800-talet för att administrera renskötsel och i vilka samhället har ringa eller ingen insyn och där röstning sker utifrån antalet renar varje medlem äger.

3. Runessons förslag – överförande till samebyarna med förbehåll (oklart vilka).

En annan omständighet är *Lagen om Konsultationsordning i frågor som rör det samiska folket* (1 mars 2022 infördes denna). Lagen kom till för att stärka samernas rätt till delaktighet i olika beslutsprocesser. Denna lag rör inte enbart frågor kopplade till statlig mark. Den kommer ha stor inverkan på all verksamhet som sker inom renbetesland och som kan påverka en sameby eller den samiska kulturen.

Vad har nu detta med SVK att göra? En hel del faktiskt. Hittills har vi kanske främst märkt av ökade svårigheter med att få samebyars tillstånd att få bedriva provverksamhet på fjället. Men även skogssamebyar har börjat ifrågasätta löshundsjakten i deras verksamhetsområden. Det är alltså inte enbart en fråga kopplad till rena fjällmarker. Förutom själva jakten har vi jaktprov och träningsverksamheter som sker efter avslutat jakt på vårvinterfjället. Detta kan ske tack vare att SVK har tydliga krav på att våra hundar strikt inte får driva vilt. Ett avsteg från detta och mot att låta våra raser tillåts gå mer mot stöt-/kortdrivande jaktformer blir därmed ett stort hot mot en betydande del av Sveriges yta. Tillika den del av landet som bäst bjuder ägare till hundar i Grupp-7 på jakt- och träningsmöjligheter. Denna risk måste SVK väga med guldväg för att inte skapa en irreparabel skada. Oavsett vad man tycker i ämnet är det ett faktum vi har att förhålla oss till – klokt, respektfullt och med långsiktighet. Vår ståndpunkt är denna risk inte är värd att ta. Samtal har förts med Svenska Jägareförbundet. Ledamöter i Renmarksutredningens expertgrupp o representant för jägareförbundet understryker riskerna vi här angett.

Huvudstyrelsens arbete och jakten på nya medlemmar

Sedan några år tillbaka har SVKs huvudstyrelse diskuterat hur man kan attrahera fler att starta på prov och få fler att bli medlemmar i klubben. I sin analys påtalar man att många ägare av främst munsterländerraser i södra Sverige inte verkar så lockad av SVKs nuvarande provverksamhet. En grupp personer framhöll att en lösning vore att omfamna det tyska provsystemet och då främst de två olika anlagstest som där erbjuds unghundar – dvs vårprovet VJP och höstprovet HZP. Detta ledde fram till ett konkret förslag 2019, med att i princip rakt av översätta de två unghundproven VJP och HZP och införa dem på svensk mark. Förslaget skickades hastigt ut på remiss i lokalklubbarna. Till förespråkarnas förtret fann remissinstanserna så pass många frågetecken eller oklarheter mot gällande jaktlag-/jaktförordning, svensk jaktetik och grundläggande krav i de redan etablerade provformerna - att förslaget lades ner innan det ens nådde Fullmäktige. Detta ledde förstås till mindre muntra miner inom den falang som önskade det tyska provsystemet. Dock fanns en väl dokumenterad sammanfattning från remissrundan som väl beskrev varför AT/UT inte kunde genomföras rakt av.

Besvikelsen blev dock så pass stor hos vissa att en grupp inom münsterländer gjorde ett försök att samla stöd för ett utträde ur SVK med mål att bilda en egen rasklubb. En enkät ska ha skickats ut till munsterägare för att söka stöd för ett utträde. Resultatet av denna enkät har dock aldrig offentliggjorts. Dock sägs att SKK meddelat SVKs huvudstyrelse att man inte anser att münster ska kliva ut ur SVK. I sammanhanget ska nämnas att en stor grupp munsterägare är emot att lämna SVK. Därmed låg frågan kvar olöst – hur SVK ska kunna förändra sin provform så att de missnöjda kan blidkas. Nu har dock en ny ansats gjorts i ämnet med försök att göra alla nöjda. Huvudstyrelsen lät i slutet november 2022 meddela att man fattat beslut om i en försöksverksamhet utvärdera två nya provformer:

1. Test på harlöpa (eller räv)
2. Utökat eftersöksprov (öppenklass i Fullbruksprov, en lightversion av FBP)

Dessa besluts sägs ha tagits med stöd av den medlemsenkät som genomfördes tidigare under 2022 (med totalt ca 450 svar från sina dryga 2300 medlemmar). Huvudstyrelsen meddelade att man gjort bedömningen att vi behöver utöka möjligheterna att träna, prova och bedöma hundarnas förmågor inom bruksdelen. Vidare skriver huvudstyrelsen att de två försöken införs under en treårig provperiod och därefter sker en utvärdering och provreglerna ska godkännas av SKK. Den medlemsenkät som HS här syftar på som grund för sina beslut ställde dock inte tydliga frågor till medlemmarna gällande införande av nya provformer eller ändrade regler. Enkäten redogjorde på inga vis vilka risker eller farhågor som måste hanteras ifall man tar kliv mot drivande hundar. HS har alltså valt att ställa vaga breda frågor och dra långtgående slutsatser – till exempel att våra hundar delvis även används till annat än primärt som stående hund och eftersök och därmed vill medlemmarna ha nya provformer.

Huvudstyrelsen har tagit ytterligare ett beslut till under samma tidsperiod. HS har, som man skriver, beslutat att ett godkänt resultat från ett HZP test, taget efter 2023-01-01, med lägst betyg 9 i alla moment uppfyller kravet på jaktprovsmérit, på samma sätt som ett 1:a pris i ÖKL på jaktprov eller lägst ett 2:a pris på FBP i något nordiskt land, för att tillsammans med tre cert i jaktklass erhålla titeln svensk utställningschampion, SEUCH. Till detta finns skäl för starka invändningar. Det råder först och främst ingen önskvärd öppenhet i hur man resonerat att kunna likställa merit på unghundsprovet HZP med 1pris våra ÖKL (eller 2apris i Fullbruksprov). HZP är ett unghundsprov. SVKs ÖKL är för den vuxna hunden från 24mån ålder och här ställs tydliga krav på lydriad i kontakt med vilt och godkänt

ståndarbete med resning. Detta avkrävs inte i HZP. Därmed har HS tagit ett beslut som inte ger harmoniserande krav.

Någon remissrunda ute i lokalklubbarna har heller inte skett – vilket kan anses brukligt när större förändringar avses. Det är även anmärkningsvärt att HS inte berett frågan vare sig i avelskommitté eller domarkommitté. Avelskommittén är ju de som ansvarar för det övergripande avelsarbetet avseende samtliga de raser som SVK administrerar. Domarkommitté har ett övergripande ansvar för PM och anvisningar för SVK:s provverksamhet och för frågor som rör SVK:s domare och provledare samt för jaktprovgruppen. På vilka grunder huvudstyrelsen valt att ignorera dessa två betydande instanser för verksamheten står ännu obesvarat.

Beslut om att testa och utvärdera nya provformer ska föregås av öppenhet och tydlighet i mål och genomförande. Det bör även vara tydligt i hur man sedan avser gå till beslut. Vår ståndpunkt är att HS förhastat sig och åsidosatt den demokratiska ordningen. Här finns anledning att påminna sig om hur klubbens arbete är tänkt ska styras enligt stadgar och riktlinjer. Än finns tid att backa och låta Fullmäktige ha sin roll som beslutande organ.

Underskrifter:

Vi är de som ställer sig bakom denna skrivelse med hopp om en saklig, kunnig debatt samt att Svenska Vorstehklubben noga och klokt överväger hur verksamheten ska bedrivas.

Namn	Lokalklubb/Funktion
Petter Ekblom	Västsvenska, Jaktprovsdomare, Avelsfunktionär Korthårig Vorsteh
Per-Lars Cummings	Östra / Gotland, Jaktprovsdomare, Domaransvarig
Lisa Danielsson	Mellansvenska, Jaktprovsdomare, Domaransvarig
Glenn Resare	Mellansvenska, Provledare, Styrelseledamot
Mikael Sjöqvist	Jämtland / Västernorrland, Jaktprovsdomare, Domaransvarig
Erik Gustafsson	Västerbotten, Jaktprovsdomare, sitter i Domarkommittén
Ulf Granberg	Västerbotten, Jaktprovsdomare, Domaransvarig
Peter Nilsson	Västerbotten, Provledare
Torulf Johnson	Bottenviken / Malmfälten, Jaktprovsdomare, Domaransvarig
Ingemar Sjöström	Västerbotten, Jaktprovsdomare
Josef Alenius	Västerbotten, Jaktprovsdomare
Per Sundström	Västerbotten, Jaktprovsdomare
Bengt-Olov Kristensen	Malmfälten, Jaktprovsdomare
Ingemar Stöckel	Malmfälten, Jaktprovsdomare
Mikael Burck	Malmfälten, Jaktprovsdomare
Roger Marklund	Malmfälten, Jaktprovsdomare
Tord Stenlund	Malmfälten, Jaktprovsdomare
Ann-Helén Widén	Bottenviken, Eftersöksdomare
Christer Holmberg	Bottenviken, Jaktprovsdomare
Didrik Skarin	Bottenviken, Jaktprovsdomare
Jonas Seger	Bottenviken, Jaktprovsdomare
Robert Lundgren	Bottenviken, Jaktprovsdomare
Mattias Larsson	Bottenviken, Jaktprovsdomare
Carl-Magnus Olofsson	Östra, Jaktprovsdomare
Kenneth Sundvall	Östra, Jaktprovsdomare
Kjell Mattsson	Östra, Jaktprovsdomare
Mikael Holmström	Östra, Jaktprovsdomare

Roger Malmqvist	Gotland, Jaktprovsdomare
Fredrik Andersson	Mellansvenska, Jaktprovsdomare
Joakim Sköld	Mellansvenska, Jaktprovsdomare
Jim Vejby	Jämtland/Västernorrland, Jaktprovsdomare
Patrik Bergström	Jämtland/Västernorrland, Jaktprovsdomare
Tomas Tjärnström	Jämtland/Västernorrland, Eftersöksdomare
Uli Wieser	Jämtland/Västernorrland, Jaktprovsdomare
Fredrik Norman	Jämtland/Västernorrland, Jaktprovsdomare
Anna Klockervold	Jämtland/Västernorrland, Eftersöksdomare
Thomas Rihpa	Jämtland/Västernorrland, Jaktprovsdomare
Angelica Hammarström	Västsvenska, Jaktprovsdomare
Birger Knutsson	Västsvenska, Jaktprovsdomare
Fredrik Lillehök	Västsvenska, Jaktprovsdomare
Göran Stamborg	Västsvenska, Jaktprovsdomare, sitter i Domarkommittén
Jan Törnqvist	Västsvenska, Jaktprovsdomare, Fullbruksprovsdomare
Jimmy Johansson	Västsvenska, Eftersöksdomare
Peter Book	Västsvenska, Jaktprovsdomare, Fullbruksprovsdomare
Stefan Svensson	Västsvenska, Jaktprovsdomare
Tomas Olofsson	Västsvenska, Jaktprovsdomare, Fullbruksprovsdomare
Christian Larsson	Småland-Östergötland, Jaktprovsdomare
Ulf Kleist	Småland-Östergötland, Eftersöksdomare
Anders Håkansson	Södra, Jaktprovsdomare, Fullbruksdomare
Ulf Aronsson	Mellansvenska, Jaktprovsdomare
Karl-Oskar Lund	Småland-Östergötland Eftersöksdomare
Niklas Bodin	Mellansvenska, Jaktprovsdomare
Thomas Johansson	Västsvenska, Jaktprovsdomare, Fullbruksdomare
Styrelsen, SVK Mellansvenska	
Styrelsen, SVK Bottenviken	
Styrelsen, SVK Småland-Östergötland	
Styrelsen, SVK Jämtland/Västernorrland	

Styrelsen, SVK Gotland

Styrelsen, SVK Östra

Styrelsen, SVK Västsvenska

Styrelsen, SVK Malmfälten

Styrelsen, SVK Västerbotten